

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 2012

7/2012

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2012 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta

Annettu Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2012

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti laissa 457/2010 ja 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2012 Manner-Suomessa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna lisäosana luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa, jäljempänä *LFA-lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta LFA-lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *luonnonhaittakorvaussitoumuksella* luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa (366/2007) tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevaa viisivuotista sitoumusta;

3) *tukikelpoisella peltoalalla* sitä peltoalaa, joka on tukivuonna hyväksytty luonnonhaittakorvaussitoumuksen tukikelpoiseksi peltoalaksi;

4) *tukeen oikeuttavalla peltoalalla* sitä peltoalaa, jonka perusteella on tukivuonna myönnetty luonnonhaittakorvausta;

5) *vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuella* vuodelta 2008 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (63/2008) ja vuodelta 2008 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (64/2008) tarkoitettua kotieläintalouden tukea;

6) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle.

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa maksetaan liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertoimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävän LFA-lisäosan ja 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten perusteella maksuun tulevan luonnonhaittakorvauksen yhteismäärä Manner-Suomessa on keskimäärin yli 250 euroa hehtaarilta, tukikerrointa muutetaan.

LFA-lisäosa voidaan muiden ehtojen täytyessä maksaa enintään samalle pinta-alalle kuin luonnonhaittakorvaus ja vastaavasta sitoumuskaudesta.

4 §

LFA-lisäosan määräytyminen ja maksatuksen hakeminen

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä Manner-Suomessa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuonna 2008, 2009, 2010 tai 2011 antanut tai antaa vuonna 2012 luonnonhaittakorvaussitoumuksen sekä 6 §:ssä säädetyn luonnonhaittakorvauksen lisäosasisitoumuksen, jäljempänä *LFA-lisäosasisitoumus*, ja noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädettyjä sitoumusehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

LFA-lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee LFA-lisäosan maksatusta. Vuodelta 2012 maksettavan lisäosan maksamista on haettava Maaseutuviraston hyväksymällä tukihakemuslomakkeella vuodelle 2012.

5 §

LFA-lisäosan määrä

Tässä asetuksessa säädettyä LFA-lisäosaa myönnetään tukialueittain ja tilan tuotantosuunnan mukaan eriytettyinä euroina hehtaarilta enintään seuraavasti:

	Tukialueet	Tuki alueet
	A, B ja C1	C2—C4
Perusosa	20	25
Kotieläintilan korotus	80	80

Perusosa myönnetään tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

Kotieläintilan korotus myönnetään kotieläintilojen tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

6 §

LFA-lisäosasisitoumus

LFA-lisäosasisitoumus on tehtävä samanaikaisesti ja samaksi ajanjaksoksi kuin luonnonhaittakorvaussitoumus. Tehdessään LFA-lisäosasisitoumuksen viljelijä sitoutuu siihen, että sitoumuksen kesto, tuen määrää ja ehtoja voidaan muuttaa, jos Euroopan unionin lainsäädännön muutokset tai Euroopan komission LFA-lisäosaa koskeva päätös sitä vaativat. Jos viljelijä ei hyväksy tällaista muutosta, hän voi luopua sitoumuksesta ilman tuen takaisinperintää.

LFA-lisäosan saadakseen viljelijän tulee antaa uuden luonnonhaittakorvaussitoumuksen yhteydessä Maaseutuviraston hyväksymällä lomakkeella tehty LFA-lisäosasisitoumus.

LFA-lisäosasisitoumuksessa viljelijän on sitouduttava pitämään luonnonhaittakorvaussitoumuksensa voimassa kyseisen sitoumuskauden loppuun.

7 §

Kotieläintila

LFA-lisäosasisitoumuksen antamisen yhteydessä tila ilmoitetaan joko kotieläintilaksi tai kasvinviljelytilaksi. Ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen tila voi muuttua kotieläintilaksi vain 10 §:ssä mainituissa tapauksissa lukuun ottamatta tilanteita, joissa kasvinviljelytilaksi muuttunut kotieläintila palaa kotieläintilaksi 9 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Kotieläintilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa:

1) jonka eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti; tai

2) jolla on vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja jonka eläinti-

heys on vähintään 0,2 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti.

Kasvinviljelytilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, joka ei täytä 2 momentissa säädettyä.

Eläinyksiköiden määränä 1 momentissa tarkoitettua tilan tuotantosuuntaa määritettäessä käytetään ensimmäistä LFA-lisäosasisitumisvuotta edeltävän vuoden eläinyksikkömäärää, jos kotieläintuotanto jatkuu ensimmäisenä sitoumusvuonna.

Nautojen eläinmäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähintään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Liitteessä 2 tarkoitettujen muiden sikojen eläinmäärä on sikarekisterin mukainen kalenterivuoden 2011 kunkin kuukauden ensimmäisen päivän eläinmäärien vuosikeskiarvo, joka muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 2 eläinyksikkökertoimia. Ennen vuotta 2009 tehdyissä sitoumuksissa voidaan viljelijän vaatimuksesta käyttää muiden sikojen eläinyksikkömäärän sijasta vuoden 2011 aikana teurastettujen lihasikojen määrän ja siitokseen myytyjen nuorten emakoiden ja karjujen määrän perusteella laskettua eläinyksikkömäärää. Emakoiden ja karjujen, teurastettujen lihasikojen, siitokseen myytyjen nuorten emakoiden ja karjujen eläinyksikkömääränä käytetään eläinyksikkömäärää, joka lasketaan vuoden 2011 eläinmäärän, siten kuin siitä on säädetty maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hakemusten toimittamisesta sekä kotieläinten laskentapäivistä ja -ajankohdista vuonna 2011 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (79/2011) liitteessä 2, ja vuoden 2008 kotieläintalouden kansallisen tuen määräytymisperusteiden perusteella. Myös kanojen ja lihasiipikarjan eläinyksikkömääränä käytetään eläinyksikkömäärää, joka lasketaan viimeksi mainitulla tavalla. Hevosten, kuttujen ja uuhien eläinyksikkömääränä käytetään vuoden 2011 kotieläintalouden kansalliseen tukeen oikeuttavaa eläinyksikkömäärää, jolle on haettu tukea. Viljelijän vaatimuksesta kaikkien eläinlajien eläinyksikkömäärä voidaan laskea valvonnassa todetun eläinmäärän perusteella. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökertoimia. Eläinyksikkömäärän laskennassa

otetaan huomioon vain ne eläimet, joita on hoidettu tavanomaista tuotantotapaa noudattaen.

Jos 6 §:ssä tarkoitettua lisäosasisitoumusta annettaessa tilan eläinyksikkömäärä on vuonna 2011 käynnissä olleesta kotieläintalouden investoinnista tai viljelijästä riippumattomasta syystä johtuen ollut vuonna 2011 vähintään kolmanneksen pienempi kuin tilan vakiintunut eläinmäärä, voidaan viljelijän hakemuksesta käyttää vuoden 2008, 2009 tai 2010 eläinmäärää viljelijän valinnan mukaan.

LFA-lisäosan kotieläintilan korotusta ei myönnetä vuodelta 2012, jos tila ei 30 päivänä huhtikuuta 2012 harjoita kotieläintaloutta ellei kyse ole jäljempänä 9 §:n 6 momentissa tarkoitettua lyhytaikaisesta tuotantotauosta.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Tilan tuotantosuuntaa 7 §:n 2 momentin mukaan määritettäessä tai sitoumuskaudella tilan säilymistä kotieläintilana arvioitaessa voidaan viljelijän vaatimuksesta yhteisömuotoisen yrityksen, jolla ei ole kotieläintilan LFA-lisäosasisitoumusta, eläinmäärä ottaa mukaan LFA-lisäosasisitoumuksen antaneen tilan eläinmäärään, jos yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyriksen jäsenten hallinnassa siten että:

1) määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitoumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset; tai

2) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitoumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyriksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä.

Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyriksen jäsenillä viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2011.

Määräysvallan muutoksesta siten, että 1 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ei enää ole, on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle tukilain 16 a §:ssä säädetyllä tavalla. Määräysvaltaa koskevan muutoksen jälkeen kertyviä eläinyksiköitä ei oteta huomioon LFA-lisäosasisitöumuksen antaneen tilan eläinmäärää laskettaessa.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen LFA-lisäosasisitöumuksen tehneen tilan hyväksi, joka on kokonaan perheyriksen jäsenten hallinnassa koko LFA-lisäosasisitöumuskauden aikana.

9 §

Tilan tuotantosuunnan muutokset

Tilan tuotantosuuntaa seurataan sitoumuskaudella vuosittain. Vuonna 2012 tilan tuotantosuuntaa arvioitaessa käytetään 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua eläinyksikkömäärää ja tukivuoden luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa.

Kotieläintilan korotuksen saadakseen tilan tulee täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset ja harjoittaa kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2012 saakka, mainittu päivä mukaan lukien. Kotieläintilaksi hyväksytystä tilasta kasvinviljelytilaksi muuttunut tila voidaan kerran sitoumuskauden aikana hyväksyä uudelleen kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset.

Jos tila täyttää 7 §:n 2 momentin edellytykset, mutta on lopettanut kotieläintalouden harjoittamisen ennen 1 päivää toukokuuta 2012, LFA-lisäosa maksetaan kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Jos kotieläintila lopettaa kotieläintalouden harjoittamisen 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tila muuttuu seuraavan tukivuoden 1 päivästä tammikuuta kasvinviljelytilaksi ja LFA-lisäosa myönnetään kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Tilan muuttumisesta kotieläintilasta kas-

vinviljelytilaksi sen vuoksi, että se ei enää täytä 7 §:n 2 momentissa säädettyjä ehtoja, on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle kirjallisesti viipymättä ja viimeistään kymmenen työpäivän kuluessa muutoksesta.

Tilan tuotantosuunnan muutoksen ei katsota olevan kyseessä, jos syynä on tiettyjen tuotantotapojen edellyttämä tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä aiheutuva lyhytaikainen tuotantotauko.

LFA-lisäosasisitöumus voidaan siirtää luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 9 §:ssä ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä säädetyllä tavalla. Lisäosasisitöumuksen siirron yhteydessä tila voidaan muuttaa kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan lisäosasisitöumuksen siirtovuotta seuraavana tukivuonna.

10 §

Sukupolvenvaihdos tai koko tilan hankinta

Jos sukupolvenvaihdos tehdään sinä vuonna, jona sitoumus annetaan, tai sen jälkeen, tilaa jatkava viljelijä voi muuttaa tilan kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan sukupolvenvaihdosvuotta seuraavana tukivuonna. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivästä olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentasääntöjen mukaisesti.

Jos kotieläintilalla tehdään sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinta siirretään, tila säilyy 7 §:ssä tarkoitettuna kotieläintilana niin kauan kuin tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset.

Jos LFA-lisäosasisitöumuksen aiemmin tehnyt viljelijä saa sukupolvenvaihdoksen tai

koko tilan hallinnan siirron johdosta hal- tuunsa 7 §:n 2 momentissa tarkoitetut edelly- tykset täyttävän tilan, jonka entinen haltija on tehnyt LFA-lisäosasisitöumuksen, voidaan jat- kava tilakokonaisuus katsoa kotieläintilaksi, jos 7 §:n 2 momentin edellytykset täyttyvät tilojen yhteenlaskettujen pinta-alojen ja eläinyksikkömäärien perusteella.

Kotieläintilan korotus voidaan myöntää 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tuki- vuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu viimeistään 30 päi- vänä huhtikuuta 2012. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan seuraavana tuki- vuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu 1 päivän touko- kuuta ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien.

11 §

Luonnonhaittakorvaussitoumukselta luopu- misen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu luonnonhaittakorvaus- sitoumukselta ylivoimaisen esteen vuoksi, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Ylivoimai- seksi esteeksi katsotaan ne seikat, joista on säädetty luonnonhaittakorvauksesta, maata- louden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:n 2 momen- tissa ja luonnonhaittakorvauksista ja maata- louden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 72 §:n 1 momentissa.

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perus- teena olevasta luonnonhaittakorvaussitou- muksesta ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu LFA-lisäosa peritään takaisin. Jos viljelijän luonnonhaittakorvaussitoumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja vil- jelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoit- tamisesta myymällä tilan tai muutoin, LFA- lisäosaa ei peritä takaisin. Luonnonhaittakor- vaussitoumukselta luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitoumuksen tehnyt vilje- lijä ei hae vuosittaista maksatusta, vaikka hänellä ei ole 1 momentissa tarkoitettua per- rustetta. Viljelijää on kuultava ennen mahdol-

lista LFA-lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Jos luonnonhaittakorvaussitoumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettulla ta- valla, maksettua LFA-lisäosaa ei peritä takai- sin.

12 §

Muutoksista ilmoittaminen ja asiakirjojen säilyttäminen

Viljelijän on tukilain 16 a §:ssä säädettyllä tavalla ilmoitettava 11 §:ssä tarkoitetuista sei- koista. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomai- sen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuks- sen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava LFA-lisäosan maksamisen lakkaut- taminen ja mahdollinen takaisinperintä.

Uusien alueiden ottaminen luonnonhaitta- korvaussitoumukseseen, luonnonhaittakorvaus- sitoumuksen siirto tai muu vastaava muutos luonnonhaittakorvaussitoumuksen alaisessa pinta-alassa oikeuttaa LFA-lisäosaan siltä osin kuin se oikeuttaa luonnonhaittakorvauk- seen.

Jos muutos aiheuttaa luonnonhaittakorva- ussitoumukselta luopumisen tai sen raukea- misen, sovelletaan mitä 11 §:ssä säädetään.

LFA-lisäosan ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset on säilytettävä tilalla koko sitoumuskauden ajan sekä kolme vuotta sen jälkeen.

13 §

Euroopan komission päätöksen huomioonottaminen

LFA-lisäosaa myönnetään siten kuin tässä asetuksessa säädetään, ellei Euroopan komis- sion tätä tukea koskevasta päätöksestä muuta johdu.

Tässä asetuksessa säädettyjen tukien mak- saminen edellyttää, että Euroopan komissio ei kiistä niitä koskevaa valtioneuvoston päätöstä.

14 §

Voimaantulo

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä tammikuuta 2012.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2012

Hallinto- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

TUKIALUEJAKO

Alue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvolaa¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Parainen³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Loviisan kaupungista entinen Pernajan kunta, Naantali⁸⁾, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Alue B Ahvenanmaan maakuntaa lukuun ottamatta

Akaa, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kokemäki, Kotka, Kuhmoinen, Kustavi, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lempi, Lempäälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää¹⁰⁾, Pyhäranta, Pälkäne, Raasepori¹¹⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säkyä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylöjärvi¹²⁾ ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Loviisan kaupungista entisen Pernajan kunnan, Paraisten, Maskun, Naantalın, Porvoon, Salon, Sauvon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 ja C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden ja Jämsänkosken kunnan alue, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio¹³⁾, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vähäkyrö ja Vöyri sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joensuun kaupungista entisen Pyhäselän kunnan alue, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kauhavan kaupungista entisen Korttesjärven kunnan alue, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsia, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia

lukuun ottamatta, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärven kunnasta entisen Kurun kunnan alue, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran, Tuupovaaran ja Enon kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo sekä Mustasaaren kunnasta Björköby ja Raippaluoto sekä Vöyrin kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet lukuun ottamatta entisen Oravaisten kunnan aluetta.

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu ja Utajärvi sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat entisen Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä niiden alueeseen P5 kuuluvia osia lukuun ottamatta.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilän kunnasta P5 alueeseen maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä nro 3733/514/96 hyväksytty alue ja Sodankylän kunnasta maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä nro 3039/514/95 hyväksytty alue.

1) Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken, Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

2) Lukuun ottamatta entisen Sammatin kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

3) Lukuun ottamatta entistä Houtskarın, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

4) Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

5) Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

6) Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

7) Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomusjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

- 8) Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat tukialueeseen B sekä Naantalin kaupungin alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.
- 9) Lukuun ottamatta A tukialueeseen kuuluvaa entisen Mietoisten kunnan aluetta.
- 10) Lukuun ottamatta entisen Ruotsinpyhtään kunnan alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.
- 11) Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.
- 12) Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C.
- 13) Lukuun ottamatta entisen Karttulan kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C2.

ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

	ey
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (6—24 kk)	0,6
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (yli 24 kk), emolehmät ja lypsylehmät	1,0
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot, karjut	0,7
Muut siat (3—8 kk) ¹⁾	0,23
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, ankka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1,0
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6
Teurastetut eläimet ja siitoseläimet: ²⁾	
13 teurastettua lihasikaa	1
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1
585 teurastettua ankkaa	1
325 teurastettua hanhea	1
223 teurastettua kalkkunaa	1
1375 teurastettua fasaania	1
1375 teurastettua sorsaa	1

¹⁾ LFA-lisäosasisitöyksissä käytettävä eläinyksikkökerroin, jos sikojen eläinyksikkömäärä lasketaan sikarekisterin tietöjen perusteella.

²⁾ Sikojen osalta näitä eläinyksikkökertoimia ei käytetä, jos sikojen eläinyksikkömäärä lasketaan sikarekisterin tietöjen perusteella.